

РЕШЕНИЕ

№ 3177

гр. София, 14.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.05.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Деница Митрова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **1944** по описа за **2012** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208- чл.228 АПК във вр. чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на П. Г. Г. срещу РЕШЕНИЕ от 10.01.2012г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96 състав, постановено по н.а.х. дело № 16161/2011г.

В жалбата се излагат твърдения за неправилност на съдебния акт, защото акта за установяване на административно нарушение е съставен от некомпетентен орган. Съдът е сезиран с искане за отмяна на съдебния акт и връщане на делото на първоинстанционния съд за разглеждане по същество на подадената жалба.

Ответникът- Началник Областен отдел „Контролна дейност-ДАИ” в Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” не е депозирал писмени възражения срещу нея.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди оплакванията за неправилност на съдебния акт и прецени събраните и приети писмени доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Със съдебно РЕШЕНИЕ от 10.01.2012г., постановено по н.а.х. дело № 16161/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 96 състав е **ОСТАВЕНА БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** жалбата на П. Г. Г. срещу наказателно постановление №42-0001016/21.06.2011г.,

издадено от Началник ОО „КД-ДАИ”. Първостепенният съд се е позовал на нормата на чл.189 ал.13 ЗДвП, според която не подлежат на обжалване наказателните постановления, с които е наложено наказание „глоба” в размер до 50 лева.

С наказателно постановление № 42-0001016 от 21.06.2011г. на Началника на Областен отдел „Контролна дейност- ДАИ” в ИА”Автомобилна администрация” на касатора е наложена глоба в размер на 20 лева по чл.185 т.1 ЗДвП за извършено от него нарушение по чл.157 ал.6 ЗДвП.

С Решение №1 от 01.03.2012г. по к.д. №10/2011г. Конституционният съд на Р. Б. е обявил за противоконституционен чл.189, ал.13 от ЗДвП.

Решението е обнародвано в ДВ. бр.20/09.03.2012г. и на осн. чл.151, ал.2 от Конституцията на РБ е влязло в сила три дни след обнародването му.

Ето защо касационната инстанция приема, че правото на жалба е надлежно упражнено срещу наказателно постановление, с което е наложена глоба в размер на 20 лева, поради което обжалваното решение на СРС следва да бъде отменено, а делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия и произнасяне по същество на подадената жалба. Макар СРС, НО, 96 състав да е постановил съдебно решение, по същество не се е произнесъл относно законосъобразността на издаденото наказателно постановление и съдебният акт има характер на определение, поради което делото следва да бъде върнато на същия състав за преценка по същество на оплакванията на касатора срещу наложеното му административно наказание за неизвършено според него административно нарушение.

Мотивиран от горното и на основание чл.221 ал.2 АПК и чл.63 ал.2 ЗАНН, съдът

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 10.01.2012г., постановено по н.а.х.дело № 16161/2011 г. на СРС, НО, 96 състав.

ВРЪЩА делото на същия състав за продължаване на съдопроизводствените действия.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.223 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

ОСОБЕНО МНЕНИЕ НА СЪДИЯ Б. П.

Не споделям позицията на мнозинството от състава за отмяна на съдебно решение от 10.01.2012г. на Софийски районен съд (СРС), 96-ти състав по н.а.х. дело № 16161/2011г. и връщане на делото за продължаване на съдопроизводствените действия, по следните съображения:

Намирам, че в случая е неприложимо Решение № 1/ 01.03.2012г. на Конституционния съд (КС) по конституционно дело № 10/ 2011г. (ДВ бр. 20 от 09.03.2012г.), в сила от 13.03.2012г., с което е обявена за противоконституционна нормата на чл.189, ал.13 от

Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Съгласно изричната разпоредба на чл.151, ал.2 от Конституцията обявеният за противоконституционен закон не се прилага от деня на влизането в сила на решението на КС. С решението на Конституционния съд се обезсилва занапред действието на закона, обявен за противоконституционен (Решение № 22 от 31.10.1995г. по к.д. № 25 от 1995г).

В конкретния случай оспореното пред СРС Наказателно постановление (НП) е постановено на 21.06.2011г. и е влязло в сила на същата дата, на основание чл.64, ал.1 буква „а” от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) - като необжалваемо. Да се приложи по отношение на това НП решение № 1 на КС по к.д. № 10 от 2011г. би означавало на последното да се придаде обратно действие, което е недопустимо. Да се приложи по отношение на оспореното НП Конституционно решение № 1 от 01.03.2010г. би означавало да се наруши и Конституционно решение № 22 от 31.10.1995г., според което „Когато Конституционният съд обяви за противоконституционен закон, с който се отменя или изменя действащ закон, последният възстановява действието си в редакцията преди отмяната или изменението от влизане в сила на решението на съда”. Възстановената редакция на обявения за противоконституционен закон обаче следва да се прилага само по отношение на висящи производства и невлезнали в сила НП, но не и по отношение на такива, които са влезли в сила. В процесния случай не е налице висящо съдебно производство, тъй като СРС и настоящият състав се произнасят само по отношение на допустимостта на жалбата.

В тази връзка е необходимо да бъде отбелязано, че съгласно чл.22, ал.4 от Закона за Конституционния съд (ЗКС) последващо задължение на Народното събрание е да уреди правните последици, възникнали от прилагането на противоконституционния закон до влизане в сила на решението на съда. Т.е. при наличие на такова последващо уреждане на отношенията, възникнали от прилагането на противоконституционната разпоредба до влизане в сила на решението на КС, за жалбоподателя би възникнала възможност за възобновяване на административно – наказателното производство.

На последно място за пълнота на изложението, в конкретния случай е неприложима и разпоредбата и на чл.3, ал.2 ЗАНН относно приложението на по-благоприятния закон. Това е така, тъй като посочената разпоредба предвижда прилагане на по – благоприятен закон само в случаите, когато такъв последва до влизане в сила на наказателното постановление, а в конкретния случай НП е влязло в сила много преди постановяването на решението на КС, а именно на 21.06.2011г.

По изложените доводи приемам, че оспорваното решение от 10.01.2012г. на Софийски районен съд, 96-ти състав по н.а.х. дело № 16161/ 2011г. е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

СЪДИЯ: